

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๔/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๒๔/๒๕๕๓

วันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ จัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๖๕ หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี (นางคำนึ่ง พิทยาวัฒน์) ในคดีหมายเลขคำที่ ๒๑๒๐/๒๕๕๒ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ ดังนี้

ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน เป็นผู้ถูกฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อครั้งที่ตนดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘ หัวหน้างานบริหารสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร ผู้จัดการ บริษัท เค เอส โฮมเมคเกอร์ กรุ๊ป จำกัด ได้ร้องทุกข์

กล่าวหาตนต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองชุมพรว่า เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จนถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๓ ในข้อหาเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ข่มขืนใจ หรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น จากนั้นพนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๕ นั้น ดำรงตำแหน่งโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากที่ผ่านมารัฐธรรมนูญหลายฉบับ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๓ ได้บัญญัติรับรองพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขของรัฐในการทรงแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงมาโดยตลอด มิอาจถูกกลด้างโดยผลของการปฏิวัติหรือรัฐประหาร จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่งตั้งนายภักดี โพธิศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นประธานคณะอนุกรรมการไต่สวน ตามคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ไต่สวนพยานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาชี้มูลความผิด และต่อมาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชุดดังกล่าว ได้มติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเสนอ โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเรียกรับผลประโยชน์ตอบแทนโดยมิชอบจากบริษัท เค เอส โสมเมกเกอร์ กรุ๊ป จำกัด หลังจากที่ทำสัญญาก่อสร้างปรับปรุงอาคารโรงพยาบาลชุมชนกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้

ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งในส่วนของกรกระทำอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธาน มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุขและคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ให้ยกอุทธรณ์เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจการสอบสวนและมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำร้องมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่าประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๔๑ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้อำนาจคณะกรรมการทำการไต่สวนแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ โดยมีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติคนหนึ่งเป็นประธานคณะกรรมการ และการที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา

- ๔ -

สั่งพักราชการ หรือพักงาน เพื่อรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพียงเพราะเหตุผลที่ว่า หากให้ผู้ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนข้อเท็จจริงนี้ โดยไม่ผ่านกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง ในขณะที่เดียวกันคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำการไต่สวนก็ขาดความรู้ความชำนาญและไม่มีมาตรฐานในการสอบสวน เพราะสามารถทำการสอบสวนได้โดยไม่เลือกสถานที่ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนและไม่มีโอกาสต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งบทบัญญัติมาตรา ๕๑ (๑) ที่ว่า เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๒ และเมื่อผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบมติและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาลงโทษตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนด ยังขัดต่อหลักนิติธรรมและรัฐธรรมนูญ โดยขัดแย้ง ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสาม บัญญัติว่า ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

นอกจากนี้ยังเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ (๒) ที่บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิดทางอาญาให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๓ โดยให้ประธานกรรมการส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ

- ๕ -

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นสำนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง และมาตรา ๘๗ ที่กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจฟ้องคดีเองก็ดี หรือแต่งตั้งให้ทนายความฟ้องคดีแทนได้ก็ดี ทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในฐานะพนักงานสอบสวนตามกฎหมายหรือทนายความที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่งตั้ง ทำหน้าที่เสมือนเป็นพนักงานอัยการ อีกทั้งทำให้รัฐต้องเสียค่าทนายความและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีซึ่งเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน กรณีจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๕ เพราะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินแผ่นดิน และยังทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนมีสิทธิในการต่อสู้ป้องกันตนต่ำกว่ามาตรฐานการสอบสวนที่ดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือตามกฎหมายอื่น เพราะการฟ้องคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น ศาลอาจทำการไต่สวนมูลฟ้องหรือไม่ก็ได้ กรณีจึงขัดต่อหลักนิติธรรมและขัดต่อหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และหลักความเสมอภาค มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง อีกทั้งขัดต่อหลักการปฏิบัติต่อบุคคลตามข้อสันนิษฐานในคดีอาญา มาตรา ๓๕ วรรคสาม และหลักการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม มาตรา ๔๐

นอกจากนี้ การที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๖ ให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๘๓ สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์อุทธรณ์ในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษ นั้น ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในการใช้สิทธิอุทธรณ์ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๒๖ ให้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

- ๖ -

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษตามความเห็นของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยไม่อาจมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ทำให้ มาตรการในการใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ ไม่อาจเกิดประโยชน์ตามกฎหมายได้ บทบัญญัติมาตรา ๕๖ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๕ วรรคสาม

ศาลปกครองกลางเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งดังกล่าว เป็นกรณีที่ศาลจะ ใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดีนี้ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่ เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องมีประเด็นโต้แย้ง ว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๖๕ หรือไม่ ซึ่งศาลปกครองกลางจะต้องใช้ บทบัญญัตินี้ดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติ นั้น กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาและการทำงานวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องนี้ ไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๓ -

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ถูกโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ เรื่องให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญบางฉบับมีผลใช้บังคับต่อไป ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ มีความมุ่งหมายที่จะให้การดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีผลใช้บังคับต่อไป จึงแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังความที่ปรากฏในข้อ ๑ และข้อ ๓ และต่อมาได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ โดยมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องค้างซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะว่างเว้นจากการมีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมาเป็นเวลานาน โดยความในข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๒ ของประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนว่า “ข้อ ๑ การยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมิให้กระทบกระเทือนการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะ

- ๘ -

มีกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก และให้ถือว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ได้รับการสรรหาและแต่งตั้งโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ...” และความในข้อ ๒ ของประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ว่า “ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ได้รับแต่งตั้งตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๕ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งตามประกาศฉบับดังกล่าว และมีวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒” อีกทั้งความในข้อ ๕ ของประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ว่า “ในการได้สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด” และข้อ ๖ ที่ว่า “ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีชื่อบุคคลตามมาตรา ๖๖ ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการ

- ๕ -

ตามอำนาจหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้” เมื่อพิจารณาประกอบกับเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐๑ ที่บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๒๕ บัญญัติให้ตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๓๑ ที่บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ จะเห็นได้ว่า ทั้งรัฐธรรมนูญ ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว ต่างมีความมุ่งหมายในการกำหนดมาตรการและวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน อันเป็นภัยร้ายแรงที่กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อดรอนสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติระยะยาวนาน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อใช้บังคับในฐานะกฎหมายเฉพาะ โดยให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว ในฐานะองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ได้บัญญัติรับรองเรื่องนี้ไว้ในมาตรา ๓๖ โดยให้บรรดาประกาศและคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่ได้ประกาศหรือสั่งในระหว่างวันที่ ๑๕

- ๑๐ -

กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ จนถึงวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ไม่ว่าจะป็นรูปใดและไม่ว่าจะประกาศหรือสั่งให้มีผลบังคับในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปและให้ถือว่าประกาศหรือคำสั่ง ตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้นไม่ว่าการปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้นจะกระทำก่อนหรือหลังวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ เป็นประกาศหรือคำสั่ง หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ ยังได้บัญญัติรับรองความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับต่าง ๆ รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ ไว้ด้วย

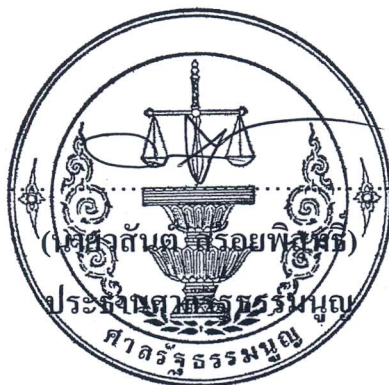
เมื่อรัฐธรรมนูญได้รับรองบรรดาประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฉบับต่าง ๆ รวมทั้งประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ ไว้อย่างชัดเจน ประกอบกับที่ผ่านมาศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยเรื่องทำนองนี้ไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๑ เรื่องที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ได้แย้งกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ และกรณีการขยายระยะเวลาดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบออกไปถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๐ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๕๐ วินิจฉัยว่า ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ขัดหรือแย้ง

- ๑๑ -

ต่อรัฐธรรมนูญ คังนั้น คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วย
รัฐธรรมนูญและไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม กรณีไม่มีมูลที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามคำโต้แย้ง
แต่อย่างไร คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งจำหน่ายคำร้อง

- ๑๒ -

(คำสั่งที่ ๒๔/๒๕๕๕)

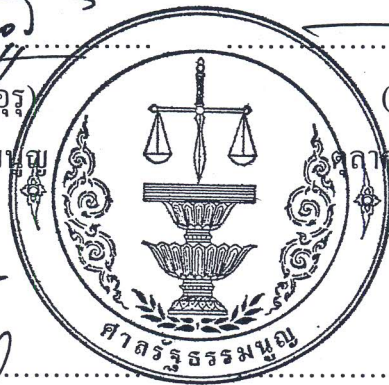
(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุรศักดิ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมन्ตริ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ